

ANGELICA ÖHRN

HANNA GRANLUND

EEN EIGEN STAL

uit het Zweeds vertaald door Lysbeth Plas

De beste plek om stokpaard te rijden is achter school. Daar is een open plek waar nooit iemand komt. Isra en Sara gaan er elke dag naartoe.

Ze hebben allebei twee stokpaarden. Vandaag rijdt Isra op Black Beauty, een zwarte volbloed met lange manen die dol is op springen.

Sara rijdt op Aladdin, een glanzend witte Arabische volbloed en misschien wel het snelste stokpaard ter wereld.

De zon schijnt en de vogels fluiten. Het gras is frisgroen en er komen elke dag meer bladeren aan de bomen.

Als ze bij de open plek aankomen, hinnikt Black Beauty en maakt een vrolijke sprong. Isra, die even niet oplet, valt bijna van zijn rug.

‘Black Beauty heeft er zin in!’ roept ze. ‘Hij heeft de lente in zijn bol!’

Ook Aladdin zit vol energie. Hij hinnikt en galoppeert in razend tempo het veld op en neer.

‘Wat zijn jullie snel vandaag,’ zegt Isra.

‘Aladdin vindt het heerlijk om buiten te zijn,’ zegt Sara.

Samen rijden ze stapvoets het hele veld rond.

‘Zullen we hindernissen bouwen?’ stelt Sara voor. ‘Black Beauty en jij zijn echt een superspringteam geworden.’

De stokpaarden mogen lekker grazen terwijl Sara en Isra de hindernissen bouwen.

Van de stokken en takken die ze hebben verzameld maken ze een parcours met vijf hindernissen. De hoogste komt tot Isra's heup.

‘Deze is veel te hoog,’ zegt ze. ‘Dat lukt me nooit!’

‘Misschien niet vandaag,’ zegt Sara. ‘Maar op een dag gaat het je lukken. En als je niet oefent, lukt het nooit.’

Ze lachen naar elkaar. Niemand heeft zulke glinsterende, goudbruine ogen als Sara.

‘Oké,’ zegt Isra dan. ‘Ik ga het proberen.’

Ze kan nog steeds niet geloven dat ze kan rennen. Laat staan springen! Ze voelde zich juist altijd zo traag en onhandig. Slecht in gym, de sloomste van de klas. Maar sinds ze met Sara stokpaard rijdt, heeft ze iets nieuws ontdekt. Ze is helemaal niet traag of onhandig. Keihard rennen, hoog en ver springen, ze kan het allemaal. Het is net alsof ze een heel andere Isra is geworden.

Ze staat met Black Beauty aan het begin van het parcours, klaar voor de start. Maar dan klinkt het alarm op haar mobiel.

Het is al drie uur. Waarom gaat de tijd zo snel?

‘Ik moet naar huis,’ zegt ze.

‘Eén rondje kan toch wel?’ vraagt Sara teleurgesteld. Maar Isra schudt haar hoofd. Ze moet op tijd thuis zijn.

‘Tot morgen!’ roept ze en ze rent zo hard als ze kan naar huis.